

Der spilles i moll, og der spilles i dur

(Spillemandsvisen)

Tekst: Oscar Madsen,
Melodi: Robert Henriques

1.

Der spilles i mol, og der spilles i dur
derude i livets orkester.
Man øves i frihed, man tvinges i bur,
der spilles af stymper og mester.
Man stryger sit guld eller slås for sin dag,
man nipper til finkel, til drue.
En spillemands sag er en spillemands fag
med samt hans fiol og hans bue.

2.

En spillemand drømmer at drage af land
og se på de fremmede steder.
han gnider sin fedel så godt, som han kan
til dansen på lo-gulvets brædder.
Han bygger sig slotte med tårn over tag
og står på så fattig en tue.
Dog spillemands lag
er en spillemands fag
med samt hans Fiol og hans Bue.

3.

Der vokser derude så liflig en vin,
og se, der går vals over vange:
De træder i dansen en glut, var hun min,
hun fik mine skønneste sange!
Jeg spiller til dansen og følger i mag
med blikket den frøken, den frue.
Ak, spillemands lag
er kun spillemands fag
med samt hans fiol og hans bue.

4.

Den spillemand bliver helt gammel og grå,
hans fingre de skælver på strengen.
Ak, så er der ingen der hygger hans vrå
og deler ham bordet og sengen!
Man tager dog én mod det udslidte vrag
og luner og freder hans stue, -
(Jublende) En spillemands lag
er en spillemands fag
med samt hans fiol og hans bue.